

РЕШЕНИЕ

№ 27030

гр. София, 13.12.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 56 състав,
в публично заседание на 20.11.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Ситнилка

при участието на секретаря Макрина Христова, като разгледа дело номер **10383** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 40, ал. 1 от Закона за достъп до обществена информация /ЗДОИ/.

Образувано е по жалбата на И. И. Х. чрез пълномощник адв. А. против решение за предоставяне на достъп до налична обществена информация № 101/01.10.2024 г. на Главния секретар на Изпълнителната агенция по околна среда. Обосновават се съображения за незаконосъобразност на оспорения отказ, поради нарушение на административно производствените правила, противоречие с материално правните разпоредби и несъответствие с целта на закона. Изтъква се, че информацията, до която е заявен достъп, по същността си представлява „информация за околната среда“. Конкретно се твърди, че по отношение на търсената информация по т. 1 от заявлението за достъп до обществена информация, административният орган е променил заявената форма на достъп, като от пряк достъп до протоколите или техни копия е предоставил достъп до търсената информация под формата на справка, като не е ясно дали тази „информация от протоколите“ е пълна или частична. Липсва произнасяне от страна на административния орган по заявления в т. 2 достъп до списъка на всички документи, създадени от работната група. Обосновават се съображения, че липсва преценка за наличието на надделяващ обществен интерес. Моли съда да постанови решение, с което да задължи административния орган да предостави в пълен обем търсената информация. Претендира присъждане на разноски.

Отвeтната страна – Главният секретар на Изпълнителната агенция по околна среда, чрез пълномощника си в хода по същество и в депозирана по делото писмена защита оспорва жалбата като недопустима, алтернативно като неоснователна. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

Административен съд София-град, след като се запозна със събраните и приети по делото писмени доказателства и след като изслуша становищата на страните, приема за установено следното от фактическа страна:

Административното производство е образувано по заявление вх. № 5015/17.09.2024 г., подадено от И. Х.. Търсената информация е формулирана в две точки и се състои в следното: 1./ Искане за предоставяне на всички протоколи, изготвени от сформирания работна група със заповед на Министъра на околната среда и водите № 1069/26.11.2021 г. и т. 2/ Искане да се посочат кои и какви като вид документи е изготвила работната група, на кои дати. Ако има и други изготвени документи освен протоколите по т. 1 да бъде предоставен достъп до всички други документи. Заявеният начинът за предоставяне на достъп до обществена информация е по електронен път - на имейл адрес, съгласно чл. 26, ал. 1, т. 4 от ЗДОИ, като данните за измерените концентрации да са в машинночитим формат.

По така депозираното заявление се е произнесъл Главният секретар на Изпълнителната агенция по околна среда с оспореното в настоящото съдебно производство решение, с което е предоставен на заявителя И. Х. достъп до търсената информация под формата на справка. В нарочната справка е посочено, че в изпълнение на заповед № 1069/26.11.2021 г. на министъра на околната среда и водите, работната група е осъществила посещения на всички площадки, на които са разположени пунктове за мониторинг. Констатирано е, че пунктовете за мониторинг отговарят на изискванията на нормативната база по местоположение, с изключение на конкретно посочени пунктове, които са подробно описани, ведно с установените отклонения от изискванията за местоположение за всеки един от тях.

На заявителя не са предоставени протоколите от работата на комисията, както и всички други документи, съставени от нея.

По делото е приложена заповед № 977/02.08.2022 г. на министъра на околната среда и водите, с която Р. И. е упълномощена да изпълнява правомощията на изпълнителен директор на ИАОС. Със заповед № 396/14.11.2022 г. на изпълнителния директор на ИАОС са делегирани правомощия на главния секретар на ИАОС да взема решения за предоставяне или отказ от предоставяне на достъп до обществена информация.

Въз основа на изложеното от фактическа страна, настоящия съдебен състав обосновава следните правни изводи:

Жалбата е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА, като подадена от лице, инициатор на административното производство, приключило с издаване на оспорения акт, в законоустановеният срок, срещу акт подлежащ на оспорване акт по аргумент на чл. 40 от ЗДОИ.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

В предварителен порядък за пълнота на проверката по чл. 168 от АПК, следва да се отбележи, че оспореното решение е издадено от компетентен административен орган главния секретар на ИАОС - „задължен субект” по смисъла на чл. 3, ал. 1 от ЗДОИ, изрично упълномощен със заповед № 396/14.11.2022 г. на изпълнителния директор на ИАОС, в съответствие с разпоредбата на чл. 28 от ЗДОИ.

Обществените отношения, свързани с правото на достъп до обществена информация са уредени в ЗДОИ. Редът и условията за предоставяне на достъп до обществена информация са подробно регламентирани в глава III на ЗДОИ. В чл. 28, ал.1 от ЗДОИ е установено изрично задължение на субектите по чл. 3 да разгледат подадените до тях заявления за достъп до търсената информация, като това задължение е скрепено със срок - не по-късно от 14 дни след датата на регистриране на заявлението. Съгласно, ал. 2 на чл. 28 от ЗДОИ в определения от закона срок органите или изрично определени от тях лица вземат решение за предоставяне или за отказ от предоставяне на достъп до исканата обществена информация, за което уведомяват писмено заявителя.

В случая не се констатира нарушение на процедурата по глава Трета от закона. Заявлението е разгледано при спазване на процедурата предвидена в ЗДОИ. Решението е постановено в срока по чл. 28, ал. 1 от ЗДОИ. Спазена е установената от закона писмена форма на акта. В оспореното решение са изложени фактическите основания за неговото постановяване.

Разпоредбата на чл. 4, ал. 1 от ЗДОИ, регламентира, че всеки гражданин има право на достъп до обществена информация при условията и по реда, определени в този закон, освен ако в друг закон е предвиден специален ред за търсене, получаване и разпространяване на такава информация.

Съгласно чл. 17 от ЗООС всеки има право на достъп до наличната информация за околната среда, без да е необходимо да доказва конкретен правен интерес. В чл. 19 от ЗООС се съдържа определение на понятието "информация за околната среда", което в своя обхват включва, както информация за компонентите и факторите, които влияят и определят състоянието на околната среда, така и широк кръг от дейности и обстоятелства, свързани с човешкото здраве и безопасност, условията за живот на хората и други, доколкото те са или могат да бъдат засегнати от състоянието на елементите на околната среда. Правото на информация, разгледано в контекста на основното право на гражданите на благоприятна и здравословна околна среда, прокламирано в чл. 55 от Конституцията на Република България, може да бъде ограничавано само в случаите на чл. 20, ал. 1 от ЗООС. По силата на Конвенцията за достъпа до информация, участието на обществеността в процеса на вземането на решения и достъпа до правосъдие по въпроси на околната среда /т.нар. О. конвенция/, всяка страна се стреми да гарантира, че длъжностните лица и органите подпомагат и дават насоки на обществеността при търсенето на достъп до информация, при улесняването на участието при вземането на решения и търсенето на достъп до правосъдие по въпроси на околната среда. Съгласно чл. 2, т. 3, б. "б" от Конвенцията "информация за околната среда" означава всяка информация в писмена, визуална, звукова, електронна или друга материална форма относно дейностите или мерките, включително и административните мерки, екологичните споразумения, политики, законодателство, планове и програми, които оказват или биха могли да окажат въздействие върху елементите на околната среда. Съгласно чл. 26, ал. 1 от ЗООС за предоставяне на информация за околната среда се прилага процедурата, предвидена в глава трета от ЗДОИ.

Без съмнение търсената информация в настоящия случай по дефиниция попада в определението за „информация за околната среда“ съгласно чл. 19 от ЗООС.

Съгласно чл. 9, ал. 1 от ЗДОИ обществената информация, създавана и съхранявана от органите и техните администрации, е официална и служебна. Легалното определение

дадено в чл. 11 от ЗДОИ дефинира, че служебна е информацията, която се събира, създава и съхранява във връзка с официалната информация, както и по повод дейността на органите и на техните администрации. Несъмнено, търсената информация представлява обществена информация по смисъла на чл. 2, ал. 1 от ЗДОИ и е свързана с обществения живот в Република България. Според трайната съдебна практика понятието "обществена информация" следва да бъде възприемано като сведение, знание за някого или за нещо, свързано с обществения живот в страната. Основна характеристика на обществената информацията е възможността чрез нея да може да бъде създадено собствено мнение (от лицата, които искат предоставяне на тази информация) относно дейността на задължените субекти. Последните са лицата, които са задължени да осигурят достъпа до обществена информация, а информацията, чието предоставяне се иска, следва да е свързана с дейността именно на задължените лица. Горното, приложено към конкретно търсената информация налага извода, че същата попада в обхвата на ЗДОИ, тъй като чрез нея търсещият информацията би могъл да си състави мнение за задължения по закон субект.

В случая със заявлението е поискан достъп до протоколи от работата на работната група по заповед №1069/26.11.2021 г. на министъра на околната среда и водите, както и до „... всички други ... ако има изготвени ...“ документи и информация относно техния вид и дати на изготвяне. В оспореното решение задълженият по закона субект не е предоставил копия от исканите документи, но е възпроизвел обективизираната в тях информация в нарочна справка, което по същество представлява предоставяне на исканата информация. Разпоредбата на [чл. 26 от ЗДОИ](#) определя като форми за предоставяне на достъп до обществена информация следните възможности: 1. преглед на информацията - оригинал или копие, или чрез публичен общодостъпен регистър; 2. устна справка; 3. копия на материален носител; 4. копия, предоставени по електронен път, или интернет адрес, където се съхраняват или са публикувани данните. В конкретният случай, задълженият субект е предоставил исканата от заявителя информация под форма справка/сведение.

Неоснователни са доводите на оспорващия, че задължения субект е променил заявената форма на достъп, като от пряк достъп до протоколите или техни копия е предоставил достъп до търсената информация под формата на справка.

След анализ на съдържанието на оспореното решение и фактите по делото следва да се приеме, че административният орган изцяло е предоставил информацията по заявлението, в обема и вида, с който разполага. В тази връзка следва да се отбележи, че ЗДОИ не регламентира процедура по получаване на копия от документи, а процедура за достъп до обществена информация, поради което и липсва задължение за задължените по закона субекти да предоставят копия от документи, в каквато насока е искането на заявителя в конкретния случай. Документите са материални носители на информация, но ако същата не се претендира като описание на сведение или знание за някого и нещо, а само като искане за предоставяне на документи, то такава информация не се дължи. В случая по същността си искането е за представяне на документи, а не на описана информация. С оглед на това неоснователни са доводите на оспорващия за наличието на „прикрит отказ“.

При този изход на спора претендираното от ответника юрисконсултско възнаграждение ще следва да се присъди на юридическото лице, в състава на което е органа издал оспорения административен акт на основание чл. 143, ал. 3 от АПК. О. към чл. 37 от Закона за правната помощ неговият размер следва да бъде определен на

100 лв.

С оглед на изложеното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК Административен съд
София-град, Второ отделение, 56-ти състав,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на И. И. Х. чрез пълномощник адв. А. против решение за предоставяне на достъп до налична обществена информация № 101/01.10.2024 г. на Главния секретар на Изпълнителната агенция по околна среда.

ОСЪЖДА И. И. Х. да заплати на Изпълнителната агенция по околна среда разноси за юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 (сто) лева.

Решението е окончателно.

СЪДИЯ: